

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/88/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123353947
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123353947.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Renáty Krajčiovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného spoločnosťou: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému JUDr. Baltázrom Mucskom, advokátom so sídlom Palárikova 15, 811 04 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, sídlo kancelárie Hlboká cesta 7, 811 05 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 42 174 856, o zaplatenie 369,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 56Cb/10/2024-121 zo dňa 11. februára 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 56Cb/10/2024-121 zo dňa 11. februára 2025 potvrdzuje.

Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 369,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 369,00 eur od 21.03.2023 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Zároveň žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 369,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 369,00 eur od 21.03.2023 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobca svoju žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 31.10.2022 došlo v Liptovskom Mikuláši k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť EU-AUFTRAG, so sídlom Mihaľov 2498/34A, 085 01 Bardejov (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadviazovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 123/2023 zo dňa 06.02.2023, na základe ktorej žalobca prenajal poškodenému náhradné vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 06.02.2023 do 14.02.2023 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia jeho opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou. Po dobu trvania nájmu poškodený nemal k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 1662023 na sumu 1.015,00 eur bez DPH za 9 dní. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného

vozidla na žalobcu. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Dňa 07.03.2023 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 646,00 eur. Žalovaný poistné plnenie krátil nedôvodne. Žalovaný sa dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia jemu ako postupníkovi v celosti, ktoré mu bol povinný poskytnúť najneskôr do 20.03.2023 podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001

Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“). Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 03.03.2023 podľa oznámenia o poistnom plnení. Žalobca sa domáhal zaplatenia úroku

z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na závery Ústavného súdu SR vyslovené v náleze sp. zn. III.ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, v ktorom sa ústavný súd zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“ alebo „zákon o PZP“).

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v spore platobný rozkaz, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný včas odpor, v ktorom namietal, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla sú v danom prípade neprimerané. Žalovaný preto poskytol žalobcovi náhradu nákladov na použitie náhradného vozidla - poistné plnenie vo výške 646,00 eur za zapožičanie náhradného vozidla na dobu 9 dní, pri počte najjazdených 248 km. Cena denného prenájmu priznaná vo výške 69,00 eur/deň bez DPH, je primeraná pre danú kategóriu vozidla v danom regióne. Žalobca však vo faktúre č. 1662023 uvádza dennú sadzbu za prenájom vozidla BMW X1 vo výške 110,00 eur/deň bez DPH. V kontexte s § 4 ods. 2 zákona o PZP je žalovaný povinný nahradiť preukázané účelne vynaložené náklady poškodeného, ktoré mu vznikli v dôsledku dopravnej nehody. V danej súvislosti žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015, v zmysle ktorého skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne

na vypožičanie (nájom) náhradnej veci zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu označil námietky žalovaného za nedôvodné. Pokiaľ žalovaný namietal uplatnený nárok žalobcu s poukazom na výšku denného nájomného, ktorá je s poukazom na cenníky iných požičovní motorových vozidiel vysoká, žalobca uviedol, že žalovaný účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by nasvedčovala jeho tvrdeniam. Prieskum trhu prostredníctvom internetu však nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla. Z cenníkov autopožičovní nie je totiž zrejmé, čo všetko je v dennom nájomnom zahrnuté a či je uvádzaná cena finálna. Postup žalovaného žalobca

označil za svojvoľný. Výška denného nájmu vozidla sa okrem iného odvíja aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla s prihliadnutím na typ

a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Žalovaný poukázal na cenu nájomného v požičovniach: SA-CARS, RentAuto, Autopožičovňa Rai, Motor-Car, s.r.o. a MK

CAR, s.r.o. Ani jedna z týchto požičovní však nepôsobí v Prešove, hoci oprava motorového vozidla a samotný nájom náhradného vozidla sa uskutočnili práve v tomto meste. Zároveň žalovaný nepreukázal, že by bola cena nájmu v danej lokalite nižšia, ako bolo dohodnuté v predmetnej zmluve o nájme náhradného vozidla. Okrem toho v niektorých cenníkoch označených žalovaným je vyčíslené nájomné za autá, ktoré sú zaradené do nižšej triedy a nezodpovedajú parametrom, ktoré vykazovalo poškodené vozidlo (napr. Autopožičovňa Rai a Motor-Car, s.r.o.). Za účelom preukázania svojich tvrdení žalobca predložil do spisu prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v okrese Prešov v danom čase - napr. motorové vozidlo BMW X1, ktoré bolo predmetom nájmu,

vo výške 152,00 eur/deň s DPH alebo motorové vozidlo Mercedes GLE, aké bolo poškodené, vo výške 230,00 eur/deň s DPH (City Rentals - pobočka Prešov). V ďalšej autopožičovni Autá pre každého - pobočka Prešov bolo motorové vozidlo BMW X1 ponúkané za 158,00 eur/deň s DPH a motorové vozidlo Mercedes GLE za 240,00 eur/deň s DPH. Z cenníka spoločnosti Best Rent Slovakia pôsobiacej v Prešove vyplýva, že porovnateľné vozidlo, ako je poškodené vozidlo, je poskytované za 190,00 eur/deň s DPH. Cenník spoločnosti Blackrent s pobočkou v Prešove taktiež ukazuje, že porovnateľné motorové vozidlo sa tu prenája za 200,00 eur/deň s DPH. Vzhľadom na uvedené je žalobcom

úctovaná výška denného úctované nájomné teda neprekračuje cenu prenájmu obdobných vozidiel v

danom mieste a čase za porovnateľné motorové vozidlo. Žalovaný teda pri určovaní ceny prenájmu vychádzal aj z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, keďže zvyčajne nájomca vie uviesť, na ako dlho si chce vozidlo prenajať. Žalobca si však fakturuje skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože doba nájmu sa odvíja od vykonania opravy poškodeného vozidla a tak nevedia upraviť výšku denného nájomného.

5. Žalovaný v reakcii na toto vyjadrenie žalobcu uviedol, že žalobca účelovo poukazuje na prehľad cien denného nájmu, podľa jeho tvrdení porovnateľných vozidiel, v rozpätí výlučne iba tých najvyšších. Zopakoval, že žalobcom uplatnená cena nájmu náhradného vozidla vybočuje z cenového pásma porovnateľných vozidiel. Súčasne žalobca nepreukazuje výnimočné okolnosti odôvodňujúce priznanie náhrady vyššej čiastky, než je obvyklá. Hoci žalobca namieta internetové cenníky predložené žalovaným, on sám sa snaží predložením internetových cenníkov preukázať svoje tvrdenia. Poškodené vozidlo možno typovo zaradiť do kategórie „vyššej triedy“ vozidiel, t. j. porovnateľné náhradné vozidlo možno vybrať v tomto rozpätí triedy a nie len podľa „prestížnej“ značky. Žalovaný opätovne poukázal na cenníky porovnateľných motorových vozidiel v danom regióne (Prešov), z ktorých vyplýva cena denného nájmu motorového vozidla v rozpätí od cca 60,00 eur, max. do 100,00 eur, čo potvrdzuje správnosť jeho výpočtu primeranej ceny nájomného. Navyše, náklady na zapožičanie náhradného vozidla je potrebné považovať za neúčelné s ohľadom na dennú výšku nájmu 110,00 eur bez DPH v pomere k priemernému počtu najazdených kilometrov s týmto náhradným vozidlom (cca 28 km denne), kedy náklady na 1 km jazdy presahujú aj náklady na využívanie taxislužby. V mieste pobytu poškodeného je cena za taxislužbu 1,00 eur/km. Poškodený ako podnikateľský subjekt teda nekonal s odbornou starostlivosťou, keďže potreby jeho obchodnej spoločnosti mohli byť zabezpečené niektorou z taxislužieb podnikajúcich v danom mieste, čo by predstavovalo len 1/4 nákladov v porovnaní s nájmom náhradného vozidla.

6. Žalobca vo svojom následnom vyjadrení zdôraznil, že zákon o PZP ani Obchodný zákonník neupravujú vo vzťahu k poškodenému žiadnu povinnosť vo zvýšenej miere prihliadať na výšku nákladov poisťovne, hradiacej vzniknutú škodu. Poprel tvrdenie žalovaného, že by účelovo poukazoval na prehľad cien denného nájmu výlučne v rozpätí najvyšších cien. Práve naopak, z predložených cenových ponúk je zrejme,

že porovnateľné motorové vozidlá sa prenajímajú v sumách i vyšších, ako bolo žalobcom dojednané zmluvné nájomné. Žalobca predložil ďalšiu cenovú ponuku prenajímateľa AUTO Prestige, z ktorej vyplýva základná sadzba denného nájomného za porovnateľné motorové vozidlo s vozidlom poškodeného v sume od 220,10 eur s DPH. Aj z cenníka autopožičovne MK car vyplýva denné nájomné za porovnateľné motorové vozidlá v sume od 164,00 eur bez DPH a od 158,00 eur bez DPH. Prieskum trhu prostredníctvom internetových cenníkov nemožno považovať v celom rozsahu za jediné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, keďže pri dlhšom trvaní nájmu poskytujú niektoré požičovne zľavu z nájomného. Súčasne je nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi prenájomom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi prenájomom na neurčitú dobu. Navyše cenu nájmu môžu ovplyvniť aj ďalšie faktory ako model a výbava motorového vozidla, rok jeho výroby, počet najazdených kilometrov a pod. Okrem toho niektoré požičovne požadujú pri nájme zloženie depozitu resp. zálohy. Rovnako argumentácia žalovaného o neúčelnosti prenájmu náhradného vozidla s poukazom na počet najazdených kilometrov a ceny taxislužieb nie je dôvodná. Pri dopravnej nehode sa nejedná o bežný, plánovaný nájom vozidla, ale o náhodnú udalosť, keď je poškodený náhle vinou inej osoby vystavený skutočnosti, že dôjde k poškodeniu jeho vlastného motorového vozidla, v ktorého užívaní je obmedzený počas doby opravy v autoservise. Pokiaľ niekto vlastní osobné motorové vozidlo, je úplne prirodzené a logické, že ho má za účelom osobnej prepravy, prípadne na výkon podnikateľskej činnosti. Poškodením vozidla je výrazne obmedzený

v bežnom fungovaní a preto samotné rozhodnutie či potrebuje náhradné vozidlo, je na zvážení poškodeného. Žalovaný podsúva súdu prvej inštancie svoje domnienky bez relevantného právneho základu ohľadom podnikania žalobcu, ktoré označuje za nepoctivé či v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako námietky žalovaného o prepojení a spolupráci s autoservisom nemajú žiaden relevantný základ.

7. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd konštatoval, že v súdnej veci medzi stranami sporu zostalo sporné, či náklady na prenájom náhradného vozidla účtované žalobcom boli primerané a tiež určenie ceny denného nájmu za náhradné vozidlo

vypočítané žalovaným. Cenové ponuky nájmu poskytnuté žalovaným zostali sporné, nakoľko tieto nezodpovedajú lokalite a času opravy poškodeného motorového vozidla. Nebolo sporné, že požičovne: SA-CARS, Rent Auto, Autopožičovňa Rai, Motor Car, MK Car nepôsobia v Prešove, kde sa poškodené auto opravovalo a uskutočnil sa nájom motorového vozidla. Sporné boli aj cenové ponuky predložené žalobcom a tiež, či žalobca (ne)konal v rozpore s dobrými mravmi.

8. Po právnej stránke prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 427 ods. 1, 2, § 428, § 442 ods. 1, 3, § 443, § 524 Občianskeho zákonníka, § 364, § 630 zákona č. 513/1991 Zb. -Obchodný zákonník, § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, § 11 ods. 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 151 CSP a dospel k záveru, že krátená suma 369,00 eur (žalovaná istina) predstavuje náklady poškodeného, ktoré majú nesporný hmotnoprávny základ vyplývajúci zo zmluvného vzťahu založeného zmluvou o nájme dopravného prostriedku uzatvorenou medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom. Tieto náklady by nevznikli v prípade, ak by nedošlo ku škodovej udalosti, a teda existuje priama príčinná súvislosť medzi nutnosťou a účelnosťou vynaloženia nákladov na predmetný nájom náhradného vozidla a škodovou udalosťou.

9. Na základe zmluvy o nájme dopravného prostriedku sa poškodený so žalobcom dohodli na cene nájmu vo výške 132,00 eur denne, pričom predmetom nájmu bolo motorové vozidlo BMW X1. Medzi stranami bola sporná denná sadzba nájomného za náhradné vozidlo. Náhradné vozidlo je pritom o triedu nižšie ako bolo poškodené vozidlo Mercedes Benz GLE 350, čo vylučuje, že by poškodený prenájmom náhradného vozidla konal neúčelne.

10. Obidve strany sporu doložili do spisu cenníky nájomného z viacerých požičovní, z ktorých vyplýva, že ceny nájomného v nich uvedené sú vyššie, ale aj nižšie ako suma nájomného dojednaná medzi žalobcom a poškodeným. Nemožno však vychádzať z aritmetického priemeru súm uvedených v jednotlivých cenníkoch, ale je nutné prihliadať na rôzne skutočnosti, napr. z akého obdobia je cenník predložený, aká je výbava motorových vozidiel, ktorých sa cenník týka, aký je rok výroby predmetných motorových vozidiel a čo všetko suma uvedená v cenníku zahŕňa a hlavne, akej kategórie áut sa týka, prípadne, či sa týka konkrétne takého typu motorového vozidla, aké bolo predmetom nájmu.

11. Z cenníkov nájomného predložených žalovaným, konajúci nemal preukázané akého časového obdobia týkajú. Zároveň motorové vozidlá, ktoré sú v nich uvedené, nie sú totožné s tým, ktoré bolo predmetom nájmu poškodeného a ani s vozidlom, ktoré bolo pri nehode poškodené. Z týchto cenníkov nie je zrejmé, čo je zahrnuté v cene nájmu a ani o aké konkrétne motorové vozidlá ide - rok výroby, výbava a pod. Zároveň okresný súd poukázal na skutočnosť, že žalobca namietal, že ide o cenníky autopožičovní, ktoré ani nepôsobia v Prešove, teda v mieste kde bolo náhradné vozidlo prenajaté, čo žalovaný nepoprel. Pokiaľ ide o cenník na č. I. 80-81 nie je v ňom uvedená cena nájmu náhradného vozidla (konkrétne BMW X1), ale je tam uvedená cena nájmu poškodeného vozidla, ktorá predstavuje sumu 74,00 eur denne (pri nájme trvajúcim 8 až 11 dní). Nie je však z neho zrejmé, čo všetko je zahrnuté v cene nájmu, aký je rok výroby predmetného vozidla, jeho výbava ani ktorého obdobia sa týka.

12. Pokiaľ ide o cenník taxislužby, doložený do konania žalovaným, tento je pre rozhodnutie tohto sporu irelevantný, nakoľko nemožno od poškodeného požadovať, aby zmenil svoj obvyklý spôsob života a aby sa namiesto motorového vozidla sa prepravoval taxíkom.

13. Naproti tomu cenník doložený žalobcom bol cenník platný od 01.01.2023, a teda týka sa obdobia, kedy si poškodený prenajal náhradné vozidlo. Vyplýva z neho i cena nájmu motorového vozidla BMW X1, teda takého motorového vozidla, ako bolo náhradné vozidlo, pričom denné nájomné predstavuje sumu 152,00 eur vrátane DPH a jedná sa o cenu nájmu v prípade, ak je motorové vozidlo prenajaté 1 až 10 dní. Nie je však z neho zrejmý rok výroby predmetného vozidla ani jeho výbava a ani to, či je predmetná cena konečná, resp. čo je v nej zahrnuté (cenník spoločnosti Cityrentals). Pokiaľ ide o cenník spoločnosti Autá pre každého, tento uvádza cenu nájmu motorového vozidla BMW X1, teda rovnakého vozidla, ako bolo náhradné vozidlo, pričom výška nájmu je 158,22 eur denne. Cenník je vytlačený dňa 06.07.2023. Ide o nájomné v prípade, ak je motorové vozidlo prenajaté 1 až 10 dní. Ani v ňom nie je uvedené, či je to konečná cena, čo všetko je v nej zahrnuté a ani rok výroby, či výbava motorového vozidla. Žalobca doložil aj cenníky na č. I. 48-49, ktoré sa však týkajú iných motorových vozidiel. Ďalší cenník motorového vozidla sa týka značky Mercedes GLE 350, teda rovnakého motorového vozidla, ako bolo poškodené vozidlo. Z predmetného cenníka je zrejmé, že cena nájmu je 220,00 eur za deň a že sú tam ešte ďalšie príplatky (miesto odovzdania a prevzatia, za autosedačku, ďalší vodič a pod.), ktoré za istých podmienok musí nájomca zaplatiť. Žalobca k týmto cenníkom uviedol, že ide o spoločnosti, ktoré pôsobia priamo v Prešove, čo rovnako žalovaný nenamietal.

14. Podľa názoru okresného súdu poisťnou udalosťou poškodenému vnútený určitý stav musel tento riešiť zapožičaním si náhradného vozidla, preto náklady nájomného z takéhoto stavu vzniknuté sú nákladmi, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi v rámci vzniku poisťnej udalosti zaplatiť. Ich výška vyplýva priamo zo zmluvy o nájme dopravného prostriedku. Jedná sa o obvyklú cenu nájmu porovnateľného vozidla, ktorá bola preukázaná vyššie uvedenými cenníkmi a ktorá bola v danom čase a mieste primeraná s výškou nájomného účtovaným žalobcom. Naproti tomu žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť jeho námietky neprimeranosti denného nájomného.

15. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že zapožičanie náhradného motorového vozidla je potrebné považovať za neúčelné s ohľadom na dennú výšku nájmu 110,00 eur bez DPH

v pomere k priemernému počtu najazdených kilometrov týmto náhradným vozidlom (približne 28 km denne), kedy náklady na 1 km jazdy presahujú aj náklady na využívanie taxislužby, okresný súd prezentoval názor, že ani táto námietka nie je dôvodná. Ak poškodený najazdil denne okolo 28 km, je zrejme, že náhradné vozidlo potreboval. Nie je totiž možné od poškodeného požadovať, aby v dôsledku škodovej udalosti, ktorú nezavinil zmenil obvyklý spôsob života a prepravoval sa taxíkom.

16. Okresný súd preto uzavrel, že nárok uplatnený žalobcom, pokiaľ ide o uplatnenú istinu, je dôvodný a priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne (základná úroková sadzba ECB k 1. dňu omeškania 3 % + 5 percentuálnych bodov = 8 %) , a to v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, od 21.03.2023, t. j. tak ako si ich žalobca uplatnil, nakoľko na tieto mu vznikol nárok od nasledujúceho dňa plynúceho od uplynutia 15 dní

odo dňa skončenia prešetrenia poisťnej udalosti (ktoré bolo skončené 03.03.2023), a to podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, a to aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 309/2020. Vo vzťahu k časti poisťného plnenia vo výške 369,00 eur sa teda žalovaný dostal do omeškania. Žalobca si však uplatnil svoj nárok u žalovaného 15.02.2023. K ukončeniu prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie došlo 03.03.2023. Žalovaný bol teda povinný poskytnúť žalobcovi poisťné plnenie do 18.03.2023 a pokiaľ ho v sume 369,00 eur neplnil, od 19.03.2023 (žalobca ich uplatnil

od 21.03.2023) sa dostal do omeškania so splnením peňažného záväzku voči žalobcovi.

17. Ani s námietkou žalovaného, že na strane žalobcu ide o konanie nepoctivé a v rozpore s dobrými mravmi, sa okresný súd nestotožnil. Mal za to, že žalobca koná ako podnikateľ v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - pomáha poškodeným, ktorí v dôsledku škodovej udalosti nimi nezavinenej stratili možnosť motorové vozidlo počas opravy užívať.

18. Zároveň okresný súd zamietol návrh žalovaného na výsluch konateľa poškodeného A. B., keďže mal za to, že by to bolo neúčelné a nevhodné s ohľadom na výšku predmetu konania a tiež s ohľadom na čestné vyhlásenie tohto navrhnutého svedka, ktoré je súčasťou súdneho spisu a vyplnený dotazník, ktorý predložil žalovaný a tiež z dôvodu neprítomnosti žalobcu na pojednávaní. Navyše skutočnosti, ktoré by bolo možné výsluchom svedka zistiť, sú zrejme z predložených listinných dôkazov.

19. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

20. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“), ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby odvolací súd žalobu žalobcu zamietol; alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Svoj opravný prostriedok žalovaný odôvodnil tým, že súd prvej inštancie mu ako strane znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP].

22. Žalovaný uviedol, že vo svojom vyjadrení zo dňa 22.02.2024 navrhoval výsluch konateľa poškodeného na preukázanie podstatných skutočností ohľadne konkrétnych okolností nájmu náhradného vozidla, najmä účelnosti a nutnosti nájmu. Tento dôkaz však súd prvej inštancie nevykonal a v odôvodnení rozsudku tento svoj procesný postup vôbec nezdôvodnil, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces.

23. Ďalej žalovaný namietal nedostatočné a chybné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom absentujú náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd vo svojom rozhodnutí neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané a ktoré

za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa riadil a ani sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, nevyhodnotil správne vykonané dokazovanie, odmietol vykonať žalovaným navrhované dôkazy bez zdôvodnenia a vec nesprávne právne posúdil. Odôvodnenie je nepreskúmateľné. Táto vada konania je v zmysle judikatúry porušením základného práva účastníka na spravodlivý proces.

24. Nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom spočíva v jeho výklade § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v kontexte ustálenej rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít, ktorý stanovuje rozsah náhrady, na ktorú má byť zodpovedný subjekt zaviazaný. Zároveň žalovaný namietal, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tomto spore, v dôsledku čoho jeho nárok uplatnený žalobou ostal nepreukázaný. Konajúci súd nesprávne právne posúdil predložené dôkazy žalobcom, a to cenníky na č. l. 43-45 a na č. l. 46-47 spisu z webových portálov C. a C.. Tieto webové portály sú fiktívne a nie je možné si prostredníctvom nich objednať vozidlo. Oba tieto portály spája jeden vlastník MG tech s.r.o., ktorý je správca serverov, spoločnosti uvádzané na predmetných webových portáloch neexistujú, cenníky sú premrštené. Žalobcom predložené dôkazy preto neboli spôsobilé preukázať žalobcom tvrdené skutočnosti.

25. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné, a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Obvyklá cena prenájmu náhradného vozidla nie je akákoľvek suma, ktorú prenajímateľ uvedie vo faktúre za prenájom náhradného vozidla, ale len suma, ktorá nevybočuje z cenového priemeru, teda musí byť primeraná a účelne vynaložená.

26. Žalovaný poukázal na všeobecnú prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, ktorou je viazaný aj poškodený. Pokiaľ si teda poškodený ako podnikateľský subjekt nepočínal pri správe vlastného majetku s odbornou starostlivosťou a podpísal zmluvy s premrštenou sadzbou denného nájomného, tak čiastku prevyšujúcu primeranú sadzbu nie je možné pričítať zodpovednému subjektu. Nároky na poškodeného kladie zákon aj štatutárnemu orgánu obchodnej spoločnosti pri správe obchodného majetku spoločnosti, čo vyplýva z § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka.

27. Navyše žalobcom účtované náklady na zapožičanie náhradného vozidla je potrebné považovať za neúčelné s ohľadom na dennú výšku nájmu 110,00 eur bez DPH v pomere k priemernému počtu najazdených kilometrov s týmto náhradným motorovým vozidlom (približne 28 km denne), kedy náklady na 1 km jazdy presahujú aj náklady na využívanie taxislužby - v mieste sídla poškodeného je cena za taxislužbu 1,00 eur/km. Využitie vozidla s osobným šoférom nemožno totiž považovať za zmenu obvyklého spôsobu života v negatívnom slova zmysle, ale práve naopak za zvýšenie jeho životného štandardu. Potreby poškodeného mohli byť zabezpečené niektorou z taxislužieb podnikajúcich v danom mieste a poškodený by tak vynaložil len 1/4 nákladov v porovnaní s nájmom náhradného vozidla.

28. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť mu trovy odvolacieho konania.

29. Podľa jeho názoru okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Samotná skutočnosť, že okresný súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného, nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Žalobca v celom rozsahu zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, písomných podaniach a argumentácii v tomto spore.

30. V prejednávanom spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav.

31. Ani námietky žalovaného, čo sa týka nesprávneho posúdenia a nepreukázania uplatnenej ceny denného nájomného ako nájmomného obvyklého za náhradné vozidlo v danom čase a mieste,

nepovažoval žalobca za dôvodné. V zmysle ustálenej judikatúry totiž poškodený nemá povinnosť prenajať si najlacnejšie vozidlo či porovnávať ceny jednotlivých požíčovní. Je podstatné iba to, či výška denného nájomného výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu v danom mieste a čase za porovnateľné vozidlo. Žalobca mal za to, že listinnými dôkazmi preukázal primeranosť výšky fakturovaného denného nájomného (s poukazom na jednotlivé aspekty prenájmu – lokalita, čas, kategórie vozidiel). Okrem toho žalovaný spolu s odvolaním predložil nové dôkazy. Nič mu však nebránilo, aby ich predložil v štádiu prvoinštančného konania.

32. Neobstojí ani námietka žalovaného, že okresný súd sa nezaoberal ním navrhnutým výsluchom konateľa poškodeného. Okresný súd v bode 12. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia podrobne uviedol, prečo tento dôkaz nevykonal.

33. Ďalšie podania strán sporu neboli v štádiu odvolacieho konania produkované.

34. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) toto rozhodnutie vo veci samej, a tiež v závislom výroku II. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

35. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

36. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu odvolateľa formulovanú v jeho opravnom prostriedku, pričom v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie. Odvolací súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

37. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobe žalobcu vyhovel, pričom ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však okresný súd svoje rozhodnutie podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaným okresným súdom, popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, krajský súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj

odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

38. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalovaného nie sú dôvodné, z nasledovných dôvodov:

39. Ako už bolo uvedené vyššie, okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v potrebnom rozsahu uviedol, prečo žalobe vyhovel – vysvetlil, z akých dôvodov a akým spôsobom dospel k svojmu rozhodnutiu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú. Súd prvej inštancie v ňom podrobne reagoval na rozhodujúce argumenty sporových strán, t. j. osobitne z pohľadu odvolateľa je významné, prečo obranu žalovaného k spornej otázke posudzovania primeranosti výšky denného nájomného považoval za nedôvodnú. V nadväznosti na napadnuté rozhodnutie žalovaný mal možnosť skutkovo aj právne argumentovať proti tomuto rozhodnutiu, čoho dôkazom je podané odvolanie. Odvolací súd nezistil existenciu pochybenia v procesnom postupe okresného súdu, ktorého následkom je nesprávne rozhodnutie vo veci, napadnuté rozhodnutie je zákonným spôsobom odôvodnené. Súčasne nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že okresný súd nezdôvodnil, prečo zamietol návrh na vykonanie dôkazu výsluchom konateľa poškodeného na preukázanie účelnosti a nutnosti nájmu. Okresný súd v bode 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku zamietnutie tohto dôkazu totiž podrobne odôvodnil. Okrem tejto výhrady už žalovaný svoju námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom nekonkretizoval, tzn. neuviedol, s ktorou jeho argumentáciou sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nevyporiadal.

40. Ďalej žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie okresným súdom spočívajúce v jeho výklade § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v kontexte ustálenej rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít, ktorý stanovuje rozsah náhrady, na ktorú má byť zodpovedný subjekt zaviazaný.

41. Nesprávne právne posúdenie predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď súd na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

42. Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

43. V zmysle ustálenej judikatúry skutočná škoda predstavuje zmenšenie majetkového stavu poškodeného (R 55/1971), resp. znehodnotenie majetkového stavu poškodeného (R 28/2007), ale aj vyššie náklady vynaložené na vypožičanie osobného automobilu (R 7/1992). Odvolací súd upriamuje pozornosť, že v zmysle judikátu R 7/1992 skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcu náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný uhradiť iba v rozsahu, v akom boli náklady vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržíavanému (v posudzovanom prípade poškodenému).

44. Zároveň odvolací súd východiskovo považuje za potrebné poukázať na samotný účel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako ju prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z., ktorým je poskytnutie právnej ochrany poškodenému škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ustanovenia § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V kontexte uvedeného

je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať. Ústavný súd SR už v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (sp. zn. III. ÚS 602/2022, sp. zn. III. ÚS 466/2024).

45. V posudzovanom prípade teda ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol donútený vzniknutou poisťnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Náklady na nájom náhradného vozidla boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže tieto boli vynaložené v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, následkom ktorej poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo v čase, keď sa nachádzalo v autoservise. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že počas tejto doby, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, resp. využívať taxislužbu, a preto mu nemožno vytykať, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za prístavenie vozidla, v zmysle zmluvy o prenájme dojednanej žalobcom a poškodeným tak predstavuje skutočnú škodu.

46. Právne posúdenie veci v súvislosti so skutočnou škodou vyplýva z bodov 42. a 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie správne odkázal na súdnu prax uvedenú vyššie (pozri body 43. až 44. rozhodnutia odvolacieho súdu).

47. Ďalej žalovaný vo svojom opravnom prostriedku namietal, že okresný súd nesprávne posúdil predložené dôkazy žalobcom, a to cenníky na č. I. 43-45 a na č. I. 46-47 z webových portálov C. a C.. argumentujúc, že tieto webové portály sú podľa jeho názoru fiktívne a nie je možné si prostredníctvom nich objednať vozidlo. Oba tieto portály vlastní MG tech s.r.o (správca serverov), spoločnosti uvádzané na predmetných webových portáloch neexistujú, uvedené cenníky sú premrštené. K uvedenému treba zdôrazniť, že právo tvrdiť a navrhovať dôkazy prislúcha strane sporu v priebehu konania na okresnom súde; neskôr prezentované tvrdenia a dôkazy sa v zásade považujú za tzv. novoty, ktoré odvolací súd môže pripustiť len za splnenia podmienok podľa § 366 CSP. Žiadne takéto okolnosti žalovaný v odvolaní netvrdil, z čoho vyplýva, že túto svoju argumentáciu produkoval v tomto spore zjavne oneskorene. Ich použitie v odvolacom konaní je preto neprípustné.

48. Ďalej žalovaný v odvolaní namietal nesprávne vyhodnotenie dôkazov okresným súdom vo vzťahu k fakturovanej cene prenájmu náhradného vozidla. Zotrval na svojom tvrdení, že táto nie je primeraná a účelne vynaložená s poukazom na porušenie prevenčnej povinnosti v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka tvrdiac, že žalovaný mal za to, že si ako konateľ poškodeného (podnikateľ) nepočínal pri správe vlastného majetku s odbornou starostlivosťou, keď podpísal zmluvu s výškou nájomného, ktorá prevyšovala obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel. Predložené dôkazy boli okresným súdom nesprávne posúdené.

49. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcej z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada (čl. 15 Základných princípov CSP, § 191 ods. 1 CSP) znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. Okresný súd formuloval svoj záver k tejto spornej otázke v bodoch č. 35. až 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku, z ktorého vyplýva, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z dokazovania vykonaného listinami, konkrétne zo zmluvy o nájme náhradného vozidla a cenníkov predložených oboma stranami sporu.

50. Na základe zmluvy o nájme dopravného prostriedku sa poškodený so žalobcom dohodli na cene nájmu za predmet nájmu (motorové vozidlo zn. BMW X1, hnedá metalíza) vo výške 132,00 eur/deň s DPH.

51. Ak je poškodené vozidlo zn. Mercedes GLE 350 vozidlom vyššej triedy ako zapožičané vozidlo zn. BMW X1, už len z tohto dôvodu nemožno uvažovať o nehospodárnosti a neúčelnosti prenájmu v zmysle označenej nájomnej zmluvy. Žalobca prenájomom uvedeného vozidla nepochybne dosiahol zníženie nákladov na prenájom náhradného vozidla oproti stavu, keď by došlo k prenájomu porovnateľného/ identického vozidla ako poškodeného vozidla.

52. Súčasne odvolací súd v zhode s okresným súdom zdôrazňuje, že pre účely stanovenia primeranosti výšky prenájmu je relevantná obvyklá cena porovnateľného vozidla v danom mieste a čase, tzn. je potrebné posudzovať cenu prenájmu náhradného vozidla na základe predložených internetových cenníkov vo všetkých relevantných súvislostiach, ktorými sú čas a miesto zapožičania vozidla, kategória a typ vozidla, rok výroby, výbava a v neposlednom rade aj, čo všetko uvedená cena zapožičania zahŕňa, resp. či ide o cenu konečnú. Pokiaľ teda v cenníkoch sa tieto informácie v potrebnom rozsahu nenachádzajú, porovnanie ceny nájmu uplatňovanej žalobcom s internetovými cenníkmi autopožičovní, na ktoré odkazuje žalovaný, nie je možné riadne vykonať. Tieto cenníky preto nemožno zohľadniť pre účely stanovenia primeranosti ceny nájmu náhradného vozidla. Navyše z pohľadu účelu PZP ani nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby si porovnával si ceny jednotlivých požičovní či vyhľadával najlacnejšiu požičovňu.

53. Okresný súd tiež správne uzavrel, že nemožno od poškodeného požadovať, aby zmenil svoj obvyklý spôsob života a namiesto motorového vozidla sa prepravoval taxíkom a takto znižoval náklady žalovaného, nakoľko by to predstavovalo jeho neprimerané obmedzenie. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že z pohľadu porovnania použitia náhradného vozidla s taxislužbou predstavuje taxislužba menej praktický či menej dostupný spôsob prepravy osôb. Taxislužbu je potrebné si vopred dojednať na konkrétny čas, čo z hľadiska potrieb a flexibility fyzickej osoby i podnikateľa nie je vždy možné. Taxislužba ani nemusí byť vždy dostupná podľa želania a predstavy poškodeného, prípadne nie vždy je schopná reflektovať jeho momentálne požiadavky. Tieto dôvody sú relevantné o to viac, že v danom prípade poškodeným je podnikateľský subjekt, a teda je otázne, či by pri obvyklom spôsobe života poškodeného (osobného i pracovného) bola taxislužba vôbec schopná zabezpečiť adekvátne všetky jeho požiadavky na prepravu.

54. Z uvedených dôvodov nemožno súhlasiť a argumentáciou žalovaného, že konanie poškodeného - podpísanie zmluvy o nájme s dojednanou sadzbou denného nájomného nebolo s odbornou starostlivosťou, resp. že došlo k porušeniu prevenčnej povinnosti v zmysle ust. § 415 Obchodného zákonníka.

55. Neobstojí ani námietka žalovaného o tom, že žalobca nepreukázal nárok uplatnený žalobou. Žalovaný považoval za primeranú výšku nájomného výlučne ním poskytnuté poistné plnenie, čo však podľa názoru odvolacieho súdu nemá oporu v žiadnej právnej norme, v situácii, keď otázka primeranosti výšky nájomného je podstatou tohto sporu. Žalobca svoje tvrdenie o výške nájomného obsiahnuté v žalobe preukázal faktúrou. Uvedené žalovaný spochybnil už v odpore proti platobnému rozkazu predložením cenníkov iných autopožičovní. Následne žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol vlastné skutkové tvrdenia, ktorými účinne poprel tvrdenia protistrany, a súčasne predložil dôkazy. Poukázal pritom na kritérium miesta a času zapožičania a tiež, že z cenníkov predložených žalovaným nie je zrejmé, čo všetko bolo zahrnuté v cene autopožičovní. Okrem toho výška nájomného sa odvíja od výbavy, modelu motorového vozidla s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného vozidla. Tým došlo k presunu dôkazného bremena na žalovaného. Žalovaný však na prostriedky procesného útoku žalobcu v rámci svojej procesnej obrany v tomto spore relevantne nereagoval a následne len doložil do spisu cenníky taxislužieb a ďalšie internetové ponuky autopožičovní nepostačujúce pre vykonanie porovnania a preukázanie jeho skutkových tvrdení. Netreba totiž opomínať fakt, že ak strana ponúkne súdu tvrdenie a toto tvrdenie podporí vierohodným dôkazom, potom sa bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno presúva na protistranu, ktorú následne zaťažuje povinnosť tvrdiť a uviesť vlastné skutkové tvrdenie o spornej skutočnosti (pokiaľ je to možné), inak je popretie skutkových tvrdení neúčinné a jeho následkom je neúspech v spore.

56. Okresný súd teda vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 191 ods. 1 CSP, súčasne spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 až § 222 CSP aj správne a presvedčivo odôvodnil.

57. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, nakoľko odvolanie žalovaného v danom prípade nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v časti meritórneho výroku I. ako vecne správny potvrdil.

58. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok II. napadnutého rozsudku o trovách konania na súde prvej inštancie, vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení v ňom citovaných.

59. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože žalobca bol v tomto štádiu konania úspešný v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

60. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).